

TOTO ROBTE NA MOJU PAMIATKU

doplňujúce katechézy k sv. omši
spracovala: Mária Rerková

Cieľová skupina: žiaci 3., 4. ročníka ZŠ

Katechézy je možné použiť počas Pôstu ako prípravu na Veľkú noc alebo ako opakovanie učiva o svätej omši.

Obsah: Komplex doplňujúcich katechéz súvisí s Poslednou večerou, obetou na kríži a sv. omšou a má nasledujúce názvy:

1. „Dal som vám príklad aby ste robili, ako som ja urobil vám.“
„Toto robte na moju pamiatku.“
2. „Vezmite a jedzte, toto je moje telo.“
3. Posledná večera
4. „Hľa tajomstvo viery.“
5. „Smrť tvoju, Pane, zvestujeme...“
6. „Hľa, Baránok Boží, ktorý sníma hriechy sveta.“

V každej katechéze sa obsahovo preberie jedna téma, pričom sa použije pomôcka 3D kríž.

1. „Dal som vám príklad aby ste robili, ako som ja urobil vám“

„Toto robte na moju pamiatku“

Motivácia:

Žiakom rozdáme prvú časť 3D skladačky, po ktorej zložení bude obrázok umývania nôh a slová Pána Ježiša:

- „Dal som vám príklad, aby ste robili, ako som ja urobil vám.“
- A slová: „Toto robte na moju pamiatku.“

Čítanie textu Sv. písma:

Bolo pred veľkonočnými sviatkami. Ježiš vedel, že nadišla jeho hodina odísť z tohoto sveta k Otcovi. A pretože miloval svojich, čo boli na svete, miloval ich do krajnosti.

Pri večeri, keď už diabol vnukol Judášovi, synovi Šimona Iškariotského, aby ho zradil, Ježiš vo vedomí, že mu Otec dal do rúk všetko a že od Boha vyšiel a k Bohu odchádza, vstal od stola, zbliekol si odev, vzal plátenú zásteru a prepásal sa. Potom nalial vody do umývadla a začal umývať učeníkom nohy a utierať zásterou, ktorou bol prepásaný.

Keď im umyl nohy a obliekol si odev, znova si sadol k stolu a povedal im: „Chápete, čo som vám urobil? Vy ma oslovujete: ‚Učiteľ‘ a: ‚Pane‘ a dobre hovoríte, lebo to som.

Keď som teda ja, Pán a Učiteľ, umyl nohy vám, aj vy si máte jeden druhému nohy umývať. Dal som vám príklad, aby ste aj vy robili, ako som ja urobil vám.“ (Jn 13, 1-15).

Rozbor:

1. Blížila sa chvíľa smrti Pána Ježiša. Preto mal veľkú túžbu rozlúčiť sa ešte so svojimi apoštolmi a zanechať im dôležité posolstvo. Určite vám neunikol jeden dôležitý úkon, ktorý Pán Ježiš vykonal apoštolom. Sklonil sa k nohám apoštolov a umýval im nohy.
2. Umývanie nôh apoštolom bolo skutkom lásky, ktorým odovzdal posolstvo pokornej služby. Hoci bol učiteľ, Boží Syn, nenechal sa obsluhovať, ale bol ten, ktorý slúžil veľmi pokorne všetkým ľuďom s veľkou láskou. Medzi apoštolmi bol predsa aj ten, ktorý ho zradil. Judášove nohy boli tiež umyté s láskou, rukami Pána Ježiša. Teda s láskou umyl nohy aj svojmu nepriateľovi.

Aktivita žiakov:

Žiakov rozdelíme do dvojíc. Ich úlohou bude deliť sa o svoju skúsenosť s konaním dobrých skutkov. Tie si môžu zaznamenať do tabuľky a na konci ich rozhovoru podajú svedectvo o svojom kamarátovi/spolužiakovi aj ostatným.

Pomohol ti niekto alebo prejavil dobro bez toho, aby si ho o to prosil?	
Ktorý dobrý skutok ťa prekvapil?	
Urobil si niekedy nezištne dobrý skutok aj cudziemu človeku?	
Ako si sa cítil?	

Modlitba:

**Pane Ježišu, veľmi túžim, aby som bol dobrým človekom.
Chcem konať dobré skutky z lásky k Bohu a ľuďom.
Avšak nie vždy sa mi to darí. Nie vždy dokážem milovať svojich nepriateľov.
Prosím, prijmi moju nedokonalosť, moju snahu a pomáhaj mi,
aby som mal vždy na pamäti tvoj príklad lásky a pokory.
Amen.**

2. „Vezmite a jedzte, toto je moje telo“

„Vezmite a pite z neho všetci, toto je kalich mojej krvi“

Motivácia:

Žiakom rozdáme druhú časť 3D skladačky, po ktorej zložení bude obrázok chlieb, kalich s vínom a slová Pána Ježiša:

- „Vezmite a jedzte, toto je moje telo.“
- „Vezmite a pite z neho všetci, toto je kalich mojej krvi.“

Prerозprávanie príbehu:

V ďalekej krajine žila chudobná vdova. Zarábala si na chlieb u bohatej panej. Dobrá vdova si poctivo a zodpovedne vykonávala svoju prácu a pani ju jedného dňa nečakane obdarovala vzácnym prsteňom. Povedala jej: „Keď tento prsteň dva razy otočíš okolo prsta, zmeníš sa, na čo si zmyslíš.“ Vdova tomu neprikladala nijakú vážnosť. Skoro by na prsteň bola zabudla, avšak v krajine zavládol veľký hlad. Rozhodla sa, že pôjde až tam, kde nájde obživu pre svojho syna a susedov. Spomenula si na prsteň, otočila ho dva razy okolo prsta a premenila sa na nádherného sokola s mocnými krídlami. Letela, hľadala obživu veľmi dlho. Bola z toho veľmi unavená, pretože hlad zasiahol každého v kráľovstve.

Vdova sa však nevzdávala. Otočila dva razy prsteň okolo prsta a premenila sa na voňavý peceň chleba. Keď sa syn vrátil domov a uvidel voňavý chlebič, s chuťou sa doňho pustil. Bol to len chlieb, ale zasýtil zázračným spôsobom. Kým s chuťou prežíval, zbadal okolo domu prechádzať suseda, ktorého nemal v obľube. Bol rozhodnutý, že si ho nebude všímať, ale stisnutie srdca ho prinútilo, aby ho pozval a ponúkol mu z toho zázračného chleba. Správa o chlebe sa rozniesla po celej dedine a zbehli sa všetci ľudia – veľkí i malí, mladí i starí, chorí i zdraví, všetci ustarostení.

Zdalo sa, že sa chlieb nikdy neminie. Nielen, že zahnal hlad, ale naplnil ľudí radosťou a túžbou po pokoji, pocitom dobra a telesného zdravia. Nepriatelia si odpúšťali a tí, ktorí boli voči sebe ľahostajní, sa na seba srdečne usmievali. Každú noc sa posledná omrvinka chleba znovu premenila na šľachetnú vdovu. Každé ráno sa žena znovu premenila na obrovský voňavý a chutný chlieb, ktorý sýtil telo i ducha obyvateľov dediny. Až dotedy, kým sa opäť ich kraj zúrodnil. Vtedy usporiadali dedinčania veľkú slávnosť. Slávnosti sa zúčastnila i chudobná vdova. Každý, kto sa k nej priblížil, pocítil čosi zvláštne. Žena voňala ako čerstvo upečený chlieb.

Rozbor:

1. Počuli sme príbeh o štedrosti a zázračnom chlebe, ktorý sýtil telo, ale zároveň menil aj správanie sa ľudí.
2. Keď si dobre pozrieme našu kocku, vidíme tam chlieb a kalich s vínom. Okrem toho sú tam slová samého Pána Ježiša.
3. *Necháme tieto slová prečítať žiakom.*
4. Uvedené slová svedčia o veľmi dôležitej udalosti, ktorú si teraz prečítame zo Svätého písma.

Čítanie textu Sv. písma:

„Keď prišla hodina, zasadol za stôl a apoštoli s ním. Tu im povedal: „Veľmi som túžil jesť s vami tohto veľkonočného baránka skôr, ako budem trpieť. Lebo hovorím vám: Už ho nebudem jesť, kým sa nenaplní v Božom kráľovstve.“ Vzal kalich, vzdával vďaky a povedal: „Vezmite ho a rozdeľte si ho medzi sebou. Lebo hovorím vám: Odteraz už nebudem piť z plodu viniča, kým nepríde Božie kráľovstvo.“ Potom vzal chlieb a vzdával vďaky, lámal ho a dával im, hovoriac: „Toto je moje telo, ktoré sa dáva za vás. Toto robte na moju pamiatku.“ Podobne po večeri vzal kalich a hovoril: „Tento kalich je nová zmluva v mojej krvi, ktorá sa vylieva za vás.“ (Lk 22, 14 – 22).

Formácia:

1. O Poslednej večeri s apoštolmi sme si už hovorili. Vtedy sme venovali pozornosť posolstvu Pána Ježiša cez skutok pokornej služby umývania nôh jeho apoštolom. Dnes naša pozornosť smeruje priamo na osobu Pána Ježiša.
2. On túžil navždy zostať so svojimi učeníkmi. Prišiel však na tento svet, aby sa zaňho obetoval a vykúpil ho. Pri slávení poslednej večere s apoštolmi ustanovil Eucharistiu. Dal im seba samého za pokrm a nápoj, aby mali silu zvládať ťažké chvíle a hlásať evanjelium.

Aby už nikdy nemali hlad po jeho prítomnosti. Pod spôsobom chleba a vína tak ostal navždy prítomný.

3. Pán Ježiš veľmi túži aj po nás. Rozumie nám, pozná nás a chápe, že sme krehkí a slabí. Chce byť prítomný v našich životoch, každý deň a v každej situácii. Aj nám dáva svoje Telo a Krv v Eucharistii. Dáva nám seba samého za pokrm, posilňuje, posväcuje, sýti našu dušu a premieňa naše srdcia.

4. Pán Ježiš túži po tvojom srdci. Chce sa ho dotknúť láskou. Nasýtiť jeho hlad, potešiť ťa, posilniť a utrieť tvoje slzy. Nedokáže to však bez tvojho súhlasu, bez tvojho pozvania.

Pod', prijmi jeho štedré dary. V čom chceš, aby Pán Ježiš sýtil tvoju dušu?

Vyzveme žiakov, aby popremýšľali a doplnili, poprípade doplnili si i vlastné prosby:

Pane Ježišu,

- túžim, aby som mal .....
- túžim, aby ma už netrápilo, že .....
- aby som sa nebál .....
- aby som bol odvážni v .....
- .....

Modlitba:

Pane Ježišu, ty si stále medzi nami.

Si živý pod spôsobom chleba a vína.

Ďakujem ti, že ťa môžem prijímať a ty sýtiš môj hlad po tvojej láske.

Túžim, aby si bol stále prítomný vo mne a ja v tebe.

**Aby mi tvoja prítomnosť dávala silu v ťažkostiach,
posväcovala a pomáhala konať dobré skutky a vydávať svedectvo o tebe.**

Amen.

3. Posledná večera

Motivácia:

Žiakom rozdáme tretiu časť 3D skladačky, po zložení ktorej bude obrázok Pána Ježiša pri poslednej večeri.

Aktivita:

1. Vyzveme žiakov, aby vytvorili pomocou lavíc jeden veľký stôl. Po vytvorení a usadení učiteľ začne príhovor slovami:

Usadili sme sa za stôl. Sedíme za ním spoločne ako trieda, vy ako kamaráti.

Niekedy ani nie je dôležité aký je stôl, ale skôr, čo je na stole.

Skôr ako naň niečo položíme, prikryjeme ho obrusom.

Učiteľ vezme bochník chleba a košík s hroznom príp. hroznovú šťavu a položí na obrus. Aby sa nám príjemne stolovalo zapálime si aj sviečku.

Čítanie textu Sv. písma:

1. Skôr ako začneme stolovať, venujme svoju pozornosť udalosti, o ktorej sa hovorí vo Svätom písme. Pomôže nám lepšie pochopiť dnešnú tému.
2. Žiaci dostanú vytlačený text, poprípade ak máme Sväté písmo aj pre žiakov, rozdáme im s už označenou stranou, z ktorej budeme čítať: Mk 14, 12-22. Text máme rozdelený na dve časti. Čítanie bude striedavé v kruhu, každý žiak prečíta jednu vetu.

V prvý deň sviatkov Nekvasených chlebov, keď zabíjali veľkonočného baránka, povedali mu jeho učeníci: „Kde ti máme ísť pripraviť veľkonočnú večeru?“ Poslal dvoch zo svojich učeníkov a vravel im: „Chodte do mesta. Tam stretnete človeka, ktorý bude niesť džbán vody. Chodte za ním a pánovi domu, do ktorého vojde, povedzte: »Učiteľ odkazuje: Kde je pre mňa miestnosť, v ktorej by som mohol jesť so svojimi učeníkmi veľkonočného baránka?« On vám ukáže veľkú hornú sieň, prestretú a pripravenú. Tam nám prichystajte.“ Učeníci odišli, a keď prišli do mesta, všetko našli tak, ako im povedal. A pripravili veľkonočného baránka. Mk 14, 12-16

Formácia:

1. Pán Ježiš a apoštoli sa zišli, aby slávili židovský sviatok Nekvasených chlebov. Židia si ňou pripomínali vyslobodenie z Egypta, vyslobodenie z otroctva. Slávili večeru tak ako bolo zvykom. Večera sa riadila podľa presného rituálu, každý chod predchádzal úkon, ktorý mal hlbokú symboliku spätú s udalosťou vyslobodenia. Začínalo sa teda veľkým vzdávaním vďaka a dobrorečením nebeskému Otcovi za dar života, obživy, starostlivosti, ochrany. Na stole nechýbal ani veľkonočný baránok, symbol obety. Židia verili, že Mesiáš mal prísť počas sviatku Veľkej noci a priniesť spásu.

Pri tejto večeri však Pán Ježiš mení podstatu sviatku. Spoločne sa pozrime, ako je to opísané vo Svätom písme.

Čítanie textu Sv. písma:

Keď jedli, vzal chlieb a dobrorečil, lámal ho a dával im, hovoriac: „Vezmite, toto je moje telo!“ Potom vzal kalich, vzdával vďaka, dal im ho a všetci z neho pili. A povedal im: „Toto je moja krv novej zmluvy, ktorá sa vylieva za všetkých. Veru, hovorím vám: Už nebudem piť z plodu viniča až do dňa, keď ho budem piť nový v Božom kráľovstve.“ Mk 14, 22-25.

Formácia:

Pán Ježiš ustanovuje seba samého za pokrm a nápoj pod spôsobom chleba a vína. Telo a krv, ktorá sa vylieva za všetkých. Nie symbolická obeta zvierat'a, ale jeho Tela a Krvi. Pán Ježiš nás svojou obetou na kríži vykúpil. Vyslobodil nás zo zajatia hriechu.

Teraz upriamime pozornosť na symboliku Poslednej večere.

- Čo slávil Židia vo sviatok Nekvasených chlebov?

Židia slávil vyslobodenia z Egypta, z otroctva.

- Čo slávime my kresťania svätou omšou?

Obetu Pána Ježiša, naše vykúpenie.

- Aký mal význam baránok pre Židov a čo znamená pre nás?

Baránok ako obeta milá Bohu a samotný Pán Ježiš ako obetovaný Boží Baránok.

- Čo symbolizovali chlieb a víno pre Židov pri večeri a čo hovorí o chlebe a víne Pán Ježiš?

Chlieb a víno ako pokrm a nápoj pre Židov, chlieb a víno ako živý Pán Ježiš, jeho Telo a Krv.

Pán Ježiš nám zanechal posolstvo slávenia Poslednej večere ako slávenie pamiatky na jeho obetovanie a naše vykúpenie. Každý deň môžeme prijímať Pána Ježiša pod spôsobom chleba a vína, živého Krista.

Aktivita so žiakmi:

1. Žiakom rozdáme malé papierové tanieriky a malé plastové poháriky. Bochník chleba chytí do servítky (prípadne rukavicami), naláme a rozdá žiakom. Do pohárikov im naleje hroznovú šťavu. Keď bude všetko prichystané aktivitu začne slovami.
To, čo už dobre vieme, spoločne si symbolicky sprítomníme.
2. Učiteľ vezme chlieb so slovami: „*Keď jedli, vzal chlieb a dobrorečil, lámal ho a dával im so slovami: Toto je moje telo, ktoré sa obetuje za vás. Toto robte na moju pamiatku.*“
3. Chlieb si vloží do úst a vyzve aj žiakov, aby robili podobne.

Potom učiteľ vezme hroznovú šťavu a povie:

„*Potom vzal kalich, vzdával vďaky, dal im ho a všetci z neho pili.*

„*Toto je moja krv, ktorá sa vylieva za všetkých.*„

Opäť učiteľ vezme pohárik a napije sa šťavy, podobne vyzve aj žiakov.

Toto bolo symbolické sprítomnenie udalostí Poslednej večere. Skutočnú účasť na sv. omši máme vtedy, ak sme na nej bezprostredne prítomní.

Učiteľ ukáže obrázok kňaza nad obetnými darmi počas svätej omše.

Modlitba:

Pane Ježišu, ty si nám dal to najvzácnejšie, svoj život.

Obetoval si sa za nás, aby si nás vykúpil.

Aká veľká je tvoja láska.

Ďakujeme, že ťa môžeme prijímať v Eucharistii

pod spôsobom chleba a vína, živého Krista.

Amen.

4. „Hľa tajomstvo viery“

Motivácia:

Žiakom rozdáme štvrtú časť 3D skladačky, po ktorej zložení bude obrázok apoštolov počas Poslednej večere a slová Pána Ježiša:

- „Hľa tajomstvo viery.“

Aktivita:

1. Táčku prikrytú obrúskom alebo šatkou, na ktorej je chlieb a víno, položíme na viditeľné miesto pred žiakov. Žiaci nevedia, čo je pod obrúskom, preto začneme slovami: Mám pre vás dnes pripravené prekvapenie, ktoré je zatiaľ tajomstvom.
2. Čo by to podľa vás mohlo byť? Žiaci odpovedajú a učiteľ nechá žiakom určiť, kto podľa nich zo žiakov má asi pravdu.
3. Učiteľ odkryje obrus a komentuje slovami: Hoci už vidíme prekvapenie, áno, je to chlieb a víno, stále ostáva tajomstvom, ktoré sa týka nás všetkých.

Na minulom stretnutí sme si hovorili o chlebe a víne ako o Telo a Krvi Pána Ježiša. Sprítomňovali sme si udalosti Poslednej večere.

No teraz sme ako bádatelia. Pomaly objavujeme hĺbku svätej omše. Nestačí nám len vidieť a počuť, ale chceme skutočne pochopiť tajomstvo Eucharistie.

- Na kocke máme slová, ktoré vyslovuje kňaz počas svätej omše. Spomenie si niekto kedy presne?

Po premenení chleba a vína na Kristovo Telo a Krv kňaz zvolá: „Hľa, tajomstvo viery!“

- Čo teda znamená tajomstvo viery?
- Čo je tým tajomstvom viery?

Formácia:

Chlieb a víno je Telo a Krv Pána Ježiša. To je to tajomstvo viery.

Ježiš je prítomný vo Sviatosti Oltárnej, v chlebe a víne. Je to jeho Telo a jeho Krv, ktoré obetoval za nás. Jeho obeta sa teraz sprítomňuje na oltári. Deje sa to nekrvavým spôsobom. A tak, keď sme na svätej omši, sme vlastne pod krížom, na ktorom je Pán Ježiš. Ide o niečo mimoriadne.

Nevidíme ho ako živého človeka, ale on sa tajomne, pre nás nevysvetliteľným spôsobom naozaj sprítomňuje v chlebe a víne na oltári. A hoci nevidíme, veríme, že je skutočne prítomný.

To je to tajomstvo našej viery. Hoci nevidíme, veríme.

Učiteľ opäť zopakuje slová: „Hľa tajomstvo viery“, „Hľa, živý Ježiš“.

Modlitba:

**Drahý Ježiš, verím, že si skutočne prítomný
vo sviatosti Oltárnej ako Boh a človek,
verím, že si skrytý v nebeskom chlebe.
Verím nie preto, že som to pochopil, ani nie preto, že som to videl a ochutnal,
ale verím pre tvoje Slovo.
Milujem ťa z celého srdca a veľmi túžim po tebe.
Amen.**

5. „Smrť tvoju, Pane, zvestujeme“

Motivácia:

Žiakom rozdáme štvrtú časť 3D skladačky, po ktorej zložením bude obrázok a slová Pána Ježiša: Smrť tvoju, Pane, zvestujeme...

Rozhovor:

1. Dnes sa opäť skrze skladačku blížíme k Veľkonočnému posolstvu, ktoré objavujeme v slávení svätej omše.

Pozrieme sa, čo nám o týchto slovách hovorí Sväté písmo.

Čítanie textu Svätého písma:

„Ja som živý chlieb, ktorý zostúpil z neba. Kto bude jesť z tohto chleba, bude žiť naveky. A chlieb, ktorý ja dám, je moje telo za život sveta.“

Židia sa hádali medzi sebou a hovorili: „Ako nám tento môže dať jesť svoje telo?!“ Ježiš im povedal: „Veru, veru, hovorím vám: Ak nebudete jesť telo Syna človeka a piť jeho krv, nebudete mať v sebe život. Kto je moje telo a pije moju krv, má večný život a ja ho vzkriesim v posledný deň. Lebo moje telo je pravý pokrm a moja krv je pravý nápoj. Kto je moje telo a pije moju krv, ostáva vo mne a ja v ňom. Jn 6, 51 – 56

Formácia:

Ježiš zdôrazňuje, aké je dôležité pre dušu prijímať pokrm, ktorým je on sám. Každý deň k nám Ježiš prichádza, obetuje sa za nás na oltári a chce nám prostredníctvom svojho Tela a Krvi dať nový život. Možno tomu úplne nerozumieme a je ťažké pochopiť, prečo to robí a načo je to dobré. Odpoveď nám pomôže nájsť príroda, ktorá je bohatá na zázraky a nečakané udalosti. Jeden takýto príbeh, si teraz rozpovieme.

Prerозprávanie príbehu:

1. Hlavným hrdinom je pelikán. Videli ste už niekedy pelikána naživo? Veľký vták, s veľkým žltým zobákom. Možno vás prekvapím, ale veľmi často sa zobrazuje aj v kostoloch. Zvláštne však? Odpoveď je v nasledujúcom príbehu.
2. V úchvatnom zálive ukrytom v záhybe ostrého útesu žil pelikán s veľkými bielymi krídlami. Tam sa vyliahli jeho krásne mláďatá – dva silné pelikány. Stále boli hladné. Pelikán sa pravidelne ponáral, aby ulovil ryby a mäkkýše, a tak naplnil večne otvorené zobáky svojich mláďat. Často bojoval so silnými vlnami a skalami. Raz v zime bol však pelikán v núdzi. Nad útesom zúrila ničivá búrka, a keď ho silný vietor hodil o skaly zlomil si krídlo. Nemohol vzlietnuť, preto sa uložil do hniezda k mláďatám. Mladé pelikány s naplno otvorenými zobákmi zúfalo kričali: „My chceme jesť.“ Pelikánovi bolo ľúto, že musia trpieť. Keďže ich mal rád urobil to, čo je u nich zvykom: zobákom vytrhol vlastné mäso a dal ho mláďatám. Niekoľko dní ich sýtil, a takto obetoval seba samého. Potom zahynul.
3. Zdá sa vám tento príbeh smutný? Príroda často koná ináč ako by sme si predstavovali. Riadi sa podľa svojich pravidiel. Pelikán síce obetoval seba, ale zanechal zdravé a silné mláďatá. Daroval im nádej, daroval im život z lásky.
4. Vráťme sa späť k osobe Pána Ježiša. Tak ako v prírode vidíme príklad pelikána, ktorý dal seba, aby jeho „deti“ mali život, tak Ježiš Kristus je pre nás, ktorí sme Božie deti, tým Pelikánom, ktorý obetoval seba, aby sme mali život. A nielen to, on sa obetoval a zároveň ostal medzi nami živý a dáva sa nám pod spôsobom chleba a vína pri každej sv. omši.

5. A my prijímaním Eucharistie prijímame duchovný pokrm, nasycujeme svoj hlad po Bohu. Sme vďační za to, čo pre nás Ježiš Kristus urobil, sme vďační že zomrel za nás, vstal z mŕtvych a zanechal nám seba pod spôsobom chleba a vína v Oltárnej sviatosti. Preto pri každej sv. omši s radosťou zvoláme alebo spievame:
Smrť tvoju, Pane, zvestujeme ...

Modlitba:

Modlitbu môže predniesť učiteľ alebo žiaci spoločne.

**Pane Ježišu, daj, nech nikdy nezabudneme
na Tvoju veľkú lásku,
ktorú si nám preukázal svojou smrťou na kríži.
Chceme Ťa čo najviac a najúctivejšie prijímať v Eucharistii
a tak svedčiť o Tebe.
Amen.**

6. „Hľa, Baránok Boží, ktorý sníma hriechy sveta“

Motivácia: Žiakom rozdáme poslednú časť 3D skladačky, po zložení ktorej bude obrázok Víťazného Baránka a slová:

- „Hľa Baránok Boží, ktorý sníma hriechy sveta.“
- „Blažení tí, čo sú pozvaní na hostinu Baránkovu.“

Príbeh:

Ukážeme obraz motýľa a pokračujeme príbehom:

Môže húsenica snívať, že raz bude motýľom, keď sa unavene a ťažko pohybuje po zemi a konároch a ťahá sa za zelenými listami? Je to pre ňu skutočná námaha. Veľké pomalé a nemotorné telo vláči, len aby sa konečne dostala k potrave. Je to boj. No predstava šťavnatých listov ju ženie dopredu. A ak bude statočná, vytrvalá a prekoná prekážky na svojej ceste, ako napríklad útoky hladných vtákov, tak sa môže konečne dosýta najesť. A keď príde jej čas, bude sa môcť konečne zakukliť.

Stane sa z nej na pohľad nie veľmi pekná kukla. Pri pohľade na ňu by sme si ťažko predstavili krásneho motýľa. Ale po istom čase nastane zmena. Teplé slnečné lúče jej pomôžu k tomu, aby sa zrodil nový tvor. Z húsenice sa stane krásny motýľ.

Už sa neplazí po zemi, ale lieta. Do výšok. Pozerá sa na svet zhora. Má krásny výhľad. Už nie je nepeknou húsenicou, ale pestrofarebným motýľom. Je všetkým na obdiv. Už nemusí žuť listy, ale môže sa napiť sladkého nektáru kvetov.

Rozbor:

Aj my prežívame niekedy nie veľmi pekné dni. Sú dni kedy sa trápime, sme smutní, musíme sa namáhať, chodiť do školy, plniť si svoje povinnosti, máme mnohé strachy, ťažkosti, choroby. Je to súčasť nášho pozemského života.

V tom sa tak trochu podobáme húsenici, ktorá sa namáhala. A čas jej premeny znamenal pre ňu to, že sa z nej stal motýľ. Aj my máme nádej v premenu.

- V prvom rade je to premena, že svoje trápenia a povinnosti vieme premeniť na niečo dobré – obetujeme to z lásky k Bohu.

- V druhom rade, že pri sv. omši, keď počujeme slová: blažení, čo sú pozvaní na hostinu baránkovu, môžeme a máme zanechať všetky svoje starosti a prežiť veľkú radosť z toho, že Ježiš – Boží baránok je nám tak blízko.

Odkiaľ nám pramení táto nádej? Spoločne sa pozrime na slová Svätého písma.

Čítanie textu Sv. písma:

V prvý deň týždňa zavčas ráno prišli k hrobu a priniesli voňavé oleje, čo si pripravili. Kameň našli od hrobu odvalený, vošli dnu, ale telo Pána Ježiša nenašli. Ako nad tým rozpačito uvažovali, zastali pri nich dvaja muži v žiarivom odevu. Zmocnil sa ich strach i sklonili tvár k zemi. Ale oni sa im prihovorili: „Prečo hľadáte živého medzi mŕtvymi? Niet ho tu. Vstal z mŕtvych. Spomeňte si, ako vám povedal, keď bol ešte v Galilei: »Syna človeka musia vydať do rúk hriešnych ľudí a ukrižovať, ale on tretieho dňa vstane z mŕtvych.«“ Tu sa rozpamätali na jeho slová, vrátili sa od hrobu a toto všetko zvestovali Jedenástim i všetkým ostatným. Bola to Mária Magdaléna, Jana a Mária Jakubova. A s nimi aj iné to rozprávali apoštolom. Ale im sa zdali tieto slová ako blúznenie a neverili im. No Peter vstal a bežal k hrobu. Keď sa nahol dnu, videl tam len plachty. I vrátil sa domov a čudoval sa, čo sa stalo.

Lk 24, 1 - 12

Formácia:

1. Zo Svätého písma sme sa dozvedeli úžasnú správu! Ježiš žije! Je živý. Hoci musel veľa trpieť a zomrieť na kríži za naše hriechy, vstal z mŕtvych. Bolesť a strach sa pominuli. Jeho zmŕtvychvstanie je dôkazom, že smrťou sa život nekončí.
2. Raz na hodine náboženstva pani katechéta hovorila o Zmŕtvychvstaní Pána Ježiša. Žiakom povedala: „Ježiš vstal z mŕtvych a žije navždy.“ Malý Andrej, zrazu vykrikoval na celú triedu: „Pochopil som! Nikdy nezemriem!“
Ostatní spolužiaci naňho nechápavo pozerali. Pani katechéta ho vyzvala, aby teda svoje poznanie vysvetlil. „Andrej, vysvetli nám teda, čo si pochopil?“ Andrej teda začal buchnutím sa do hrude. Toto tu, teda moje telo, to zomrie, ale to čo mám vnútri, nezomrie, lebo Ježiš je vo mne. Toto moje telo zomrie tak ako ostatné telá, ale to, čo Ježiš vložil do môjho srdca, nezomrie nikdy!

Veľmi správne to pochopil Andrej. Naše telo je pominuteľné, ale naša duša, tá je nesmrteľná. Svätá omša je slávením pamiatky smrti a zmŕtvychvstania Pána Ježiša. Prijímaním Eucharistie svedčíme o Ježišovom diele vykúpenia. Ježiš prebýva v nás a my v ňom. Takto posilňujeme svoju dušu a pripravujeme sa na večný život v nebi.

Modlitba:

Žiakom rozdáme text modlitby a vyzveme ich na spoločný prednes.

**Dobry Ježišu, ďakujem ti, že ťa môžem prijímať.
Klaniam sa ti a milujem ťa. Aký som šťastný!
Ty si môj a ja som tvoj. Ty si vo mne a ja v tebe.
Pomáhaj mi, aby som sa vždy viac a viac podobal tebe.
Aby som ťa vždy viac a viac miloval
a kvôli tebe aby som miloval všetkých svojich blížnych a dobre robil každému.
Zachovaj ma vo svojej láske a milosti.
Daj, aby som sa raz s tebou mohol stretnúť v nebi.
Amen.**